

D ů v o d y:

Osmidenní lhůta k vyjádření o návrhu povinného na zrušení exekuce (§ 40 ex. ř.) nebyla příliš krátká a, nestačila-li stěžovateli, ježto prý musil dříve o tvrzeném zaplacení konati šetření, bylo na něm, by zakročil o prodloužení lhůty (§ 78 ex. ř., § 128 c. ř. s.). Vyjádření stěžovatele o nesouhlasu s návrhem teprve po uplynutí lhůty bylo opožděné a rekursní soud právem podle upozornění daného ve výzvě k vyjádření (§ 56 ex. ř.) vyhověl návrhu povinného a exekuci zrušil. Vyhovění návrhu nebylo na závadu, jak míní stěžovatel, že dlužník své tvrzení o zaplacení vymáhané pohledávky nijak nedoložil. Rekursnímu soudu stačilo, že se stěžovatel v dané mu lhůtě nevyjádřil a tudíž podle upozornění ve výzvě s návrhem souhlasil.

Čís. 11818.

Ustanovení § 528 c. ř. s. platí i v řízení o odmítnutí soudce ve sporu.

(Rozh. ze dne 1. července 1932, R I 499/32.)

Soud první stolice nevyhověl návrhu na odmítnutí senátu ve sporu, rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Dovolací rekurs s o u d p r v é stolice odmítl a rekursní soud toto odmítací usnesení potvrdil.

N e j v y š š í s o u d odmítl dovolací rekurs.

D ů v o d y:

Soud první stolice odmítl podle § 528 c. ř. s. dovolací rekurs žalobců proti potvrzujícímu usnesení rekursního soudu. Rekursní soud nevyhověl rekursu žalobců proti tomuto odmítnutí. Jejich dovolací rekurs jest nepřipustný podle téhož § 528 c. ř. s. Nesejde na tom, že jde o odmítnutí soudců ve sporu a že příslušné řízení (§§ 19 až 25 j. n.) není součástí sporu, neboť v souzeném případě dal žalobcům podnět k odmítnutí soudců zahájený spor civilní a předpis § 24 j. n. nemá ustanovení o opravných prostředcích, takže tu platí ustanovení civilního řádu soudního o rekursech (§ 514 a další), tudíž také předpis § 528 c. ř. s., nikoli předpisy o rekursu v řízení mimosporném, jak se stěžovatelé snaží doložit. Doslov § 528 c. ř. s. jest všeobecný a nečiní rozdílu, zda bylo před rozhodnutím projednáváno se stranami a zda jde o řízení, jež má ráz oficiosní (sr. rozhodnutí čis. 11.240 sb. n. s.). Nepřipustný dovolací rekurs musil býti odmítnut podle § 526 druhý odstavec c. ř. s.

Čís. 11819.

Mezitimmím určovacím návrhem (§ 236 c. ř. s.), by bylo zjištěno, »že se žalobci vyplácí zvláštní úplata za polní stráž«, jest se domáháno vpravdě jen zjištění určité skutkové okolnosti.